

Co (Nie)Istotne

Już nieistotne co było
 I nieważne co się za tym kryło
 Sześć – razy sześć – razy sześć
 Wersy – które się winiło
 Tylko wiatr już – może nieść

Brnąć w zaspy – choć śniegu nie ma
W miłości topić – i spalać marzenia
Ukochać, co nieukochane
Krzyczeć, że świat – to nie tylko ściema

Kroczyć cicho, by nie pobudzić drzew
Istnieć – by ciszy hołd oddawać
Aby nocny słyszeć śpiew
Li – by się czym nowym stawać

Marznąć sercem w listopadowym chłdzie
Rytm śniegu odliczać, w zimowej bieli
Ekstazy szukać w rozmowach, tej życia osłodzie
Móc zapomnieć – że tyle nas dzieli

Szukajcie, by siebie nie zgubić – to głos anieli

6-11-2019

Wiersz pisany jest w kluczu "każdą linijkę rozpoczyna litera właściwa inicjałowi bliskiej mi w jakiś sposób osoby".

Jest to kolejno: J (Justyna); I (Iga); S (Szatanek); W (Waleria); T (Tensir); B (Blanka); W (Wilk); U (Unwarranted); K (Kyu); K (Klaudia); I (Ifrinn); A (Agata); L (Lutter); M (Mareczek); R (Roma); E (Ewelina); M (Martuś); S (Sushi, grupka ze studiów)

Nieregularnie włączane raz po raz Soviet Soviet "Ecstasy"